მიმართვა ხისადმი

ძვირფასო ხეო, შენ მიგეყრდნობი,
ძვირფასო ხეო, რამე მირჩიე,
მე გეუბნები მწუხარე გრძნობით:
ეს ტკივილები შენ მომირჩინე.

ძვირფასო ხეო, მე შენ მოგმართავ,
მიიღე ჩემი გრძნობა სათუთი.
ვამბობ ტირილით და ვამბობ მართლა:
მე ვერ გამიგეს და შენც დადუმდი.

ძვირფასო ხეო, არა მყავს დედა,
ჩემს ყურადღებას ახლა შენ იპყრობ;
და შეიძლება ეს ჩემი სევდა,
ო, შენთვის უფრო ძვირფასი იყოს.

მე ისევ შენთან ვსაუბრობ მარტო
და მეც შენსავით კარი მაწუხებს.
ძვირფასო ხეო, მე რას მივმართო,
ამაზე მაინც შენ მიპასუხე!